

Vizslás, 1902

Apja földműves volt. Hat elemi-t végzett, vājár szakképzettséget szerzett. 1920–1923-ig a Salgótarjáni Kőszénbányánál csillás, később vājár; később több kisüzemben dolgozott, majd Kisterenyére került. 1922-től 1926-ig tagja volt a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, 1926-ben csatlakozott a Vági-féle Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz, majd egy illegális kommunista sejtcsoporthban tevékenykedett, ezért 1941-ben négy hónapra Kistarcsára internálták. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, két hónapos pártiskolát végzett, megválasztották az MKP vizslási szervezete titkárává. 1946-ban a kisterenyei bányauzem üzemi bizottsági elnöke volt. Később körzeti üzemi bizottsági tag, majd bányász szervezőtitkár lett. 1948-ban a Salgótarjáni Szénbányák vezetésével bízták meg. 1949 áprilisától a Szénipari Központ, majd a Nehézipari Minisztérium Bányászati Főosztályának vezetője volt. 1950. júniustól 1951. januárig az Ércbányászati Vállalatot vezette, majd a Nagybátonyi Szénbányák, majd 1952-től a Nógrádi Szénbányászati Tröszt igazgatója lett.

1953. májusban az MDP Ipari és Közlekedési Osztálya funkciójából felmentését és kisebb üzem élére állítását kezdeményezte.